

Broodkapje en de boze Rat

Judit Wolters

Broodkapje en de boze Rat

Colofon

Uitgave mei 2016

In opdracht van Afdeling Participatie en Schoon,
Gemeente Den Haag

Tekst en illustraties: Judit Wolters

© 2016, Judit Wolters, tekst en illustraties uit deze uitgave
mogen niet zonder toestemming van de auteur worden
overgenomen.

Broodkapje en de boze Rat

Er was eens een meisje dat Broodkapje heette.

Die naam had ze niet zomaar.

Die had ze, omdat ze elke dag het oude brood in de buurt ophaalde en opruimde van straat.

“Oud brood hoort in de speciale broodcontainer,” vertelde Broodkapje iedereen.

Het mag niet op straat worden gegooid.

Als brood op straat ligt, komt daar van alles op af. Vogels, maar ook ongedierte zoals ratten bijvoorbeeld”.

“Brood is ook helemaal niet goed voor vogels.”

Ze vertelde het aan iedereen die het maar wilde horen.

(En trouwens ook aan iedereen die het niet wilde horen.)

Op een dag zat Broodkapje even uit te rusten naast een afvalbak...

Ze was die dag juist op weg naar Oma. Oma had Broodkapje die morgen gebeld om te vertellen dat ze zich niet zo lekker voelde. Oma had ook verteld dat ze wat oud brood had. “Dat moet je niet op straat gooien voor de vogels, Oma,” had Broodkapje gezegd, “ik kom het wel ophalen.” Dan kon ze gelijk wat fruit meenemen.

Oma zou dan vast snel weer beter zijn!

Toen Broodkapje zo even zat uit te rusten, hoorde ze ineens een vreemd geluid...

Hè... wat was dat? Hoorde ze daar iets ritselen?

Het leek wel uit de afvalbak te komen!

Broodkapje hield haar oor vlak bij de afvalbak en luisterde nog eens goed...

Ja, hoor! Daar hoorde ze het weer!

Voorzichtig keek ze in de afvalbak... maar ze zag niets.

Toen deed Broodkapje iets doms: ze stak haar hand in de afvalbak!

Ze voelde eens hier en eens daar. Maar behalve een blikje en een oude sok, voelde ze niets. "Wat dom," dacht Broodkapje nog,

"Dat kun je toch beter apart inleveren."

"AUWWW!" gilde Broodkapje plotseling. "Ik ben gebeten ... iets heeft me gebeten!"

"En dat is je verdiende loon!" hoorde ze een bromstem vanuit de afvalbak.

"W... wie is daar?" vroeg ze.

Uit de afvalbak zag ze een lange roze staart. Even later zag ze de rest van een... RAT!

"IIIIIEUUWWWW, een Rat!" zei Broodkapje in zichzelf. Broodkapje zei het niet hardop, want ze wilde de Rat niet beledigen.

"Heeft u zojuist in mijn vinger gebeten?"

"Dat klopt," antwoordde de Rat, "bij gebrek aan beter!"

"Hoe bedoelt u dat?" vroeg Broodkapje.

“Zoals ik het zeg,” zei de Rat, “bij gebrek aan iets beters, moet ik helaas eten wat zich aandient. Nou, jouw vinger diende zich aan.”

“U kunt toch niet zomaar een hap uit mijn vinger nemen”, zei Broodkapje. De Rat keek Broodkapje sluw aan en zei: “Daar heb je dan zélf voor gezorgd. Ik moet wel. Ik heb niets anders te eten!”

“En dát komt allemaal door jou!” De Rat wees met zijn poot in de richting van Broodkapje.

“Door mij?” riep Broodkapje.

“Ja! Jij bent toch Broodkapje? Jij ruimt toch alles zo netjes op in de buurt?”

bromde de Rat, “alles in vuilniszakken en afvalbakken?”

“Ja, dat klopt!” zei Broodkapje, “ik ruim alles op.”

Dan komen er namelijk geen vogels en ongedierte, zoals muizen en ra...”

Broodkapje maakte haar zin niet af...

Ze bedacht dat ze voor een rat stond en begreep wat hij bedoelde.

Door háár lagen er geen etensresten op straat. Hij had daardoor nauwelijks iets te eten en daarom was hij zo boos op haar!

Broodkapje slikte en keek de Rat vriendelijk aan en zei toen:

“Sorry, beste Rat... ik zou graag nog even verder praten, maar ik moet naar mijn Oma, ik was juist op weg. Toedeloe!”

“Naar je Oma, zeg je?... Wat ga je daar doen?” vroeg de Rat ineens alleraardigst.

“Oma voelt zich niet zo lekker, ik ga even wat fruit brengen. Ik moet ook wat oud brood ophalen bij Oma,” zei Broodkapje. “Dat is oud en vies geworden en dat breng ik naar de broodcontainer.”

“Je bedoelt de afgesloten container, die altijd zo heerlijk naar beschimmeld brood ruikt?” zei de Rat en hij likte z’n bek af bij het idee alleen al.

“Waar woont die lieve Oma van jou eigenlijk?”

“In de Ciabattastraat,” zei Broodkapje.

Dat was natuurlijk een beetje dom van Broodkapje, om dat zomaar aan die sluwe Rat te verklappen.

De Rat bedankte Broodkapje met een geniepig lachje en maakte dat hij weg kwam.

Broodkapje keek de Rat verwonderd na, maar bedacht dat ze nu echt moest opschieten. Oma zat op haar te wachten!

Toen Broodkapje na een tijdje bij het huis van Oma aankwam, hoorde ze een enorm kabaal. Wat was dat?

De deur van Oma stond op een kier. Broodkapje opende voorzichtig de deur... Ze wist niet wat ze zag!

Daar zat Oma, op de grond. Om haar heen lagen plastic zakjes, appelschillen, blikjes, enveloppen en nog veel meer...

“Oma, wat is er gebeurd? Waarom zit u tussen het afval?”

Oma vertelde Broodkapje over een zwart beest, die woest schreeuwde om het oude brood. “Toen ik dat zo gauw niet kon vinden, scheurde hij alle vuilniszakken open!”

Broodkapje wist direct wie Oma bedoelde.

Dat moest het werk van de boze Rat zijn!

Wat een naar beest!

Broodkapje hielp haar Oma met het opruimen van de rommel. “Oma, je moet niet alles bij het restafval doen. Dat moet je scheiden!” vertelde Broodkapje Oma nog.

Nadat alles was opgeruimd en Oma een beetje was bijgekomen, stapte Broodkapje weer naar buiten.

Op dat moment schrok ze zich een hoedje... daar stond de Rat!
Mèt het brood van Oma!

“Ik wist het wel!” zei Broodkapje kwaad, “Jij hebt al die rommel bij Oma gemaakt en het oude brood meegenomen. Dat moet in de broodcontainer!”

“Niks daarvan,” schreeuwde de Rat met volle mond, “ik weet nu precies waar ik oud brood kan halen.”

De Rat keek haar woest in de ogen.

“W... wat heeft u eigenlijk grote ogen...” zei Broodkapje een beetje benauwd.

“Ja, daardoor heb ik geen bril nodig,” snauwde de Rat.

“En wat heeft u grote oren,” zei Broodkapje. “Ja, ik heb flaporen... kan ik er wat aan doen?”

“En wat een grote neus.”

“Dat moet jij nodig zeggen,” zei de Rat boos, “die van jou is anders ook geen schattig ruikertje. Zeg, blijf je zo doorgaan?”

“Sorry, hoor!” zei Broodkapje, “misschien lijkt het maar zo.”

“Ja!” zei de Rat. “Doordat ik zo mager ben. Daardoor lijkt de rest groter.” Dat komt allemaal door jou, ik heb veel te weinig eten!”

Broodkapje slikte... hoe moest ze dit nu oplossen?

“Zeg Rat,” zei Broodkapje ineens “is het fijn wonen in die afvalbak?”

De Rat knikte. “Het eten kan beter, maar ik heb het verder prima naar mijn zin.”

“Wat dacht u van een prachtig rattenparadijs met zwembad, lange glijbanen en eten zoveel als u wilt?”, zei Broodkapje vriendelijk.

De Rat keek bedenkelijk. “Dat klinkt wel goed, maar wacht eens even... probeer je me soms kwijt te raken?” De Rat vertrouwde het zaakje niet helemaal.

”Hoe komt u daar nu bij? Nee, ik dacht dat het misschien wel fijn zou zijn om groter te gaan wonen. Broodkapje had nog nooit gejoekt, maar bedacht dat dit een leugentje om bestwil was. Ze moest die Rat kwijt!

De Rat twijfelde een beetje, maar Broodkapje wist hem te overtuigen.

”Waar is dat paradijs?” vroeg de Rat.

”Hier vlakbij,” zei Broodkapje opgelucht, omdat de Rat er wel iets voor voelde, “kom maar met me mee.”

De Rat liep achter Broodkapje aan en appte ondertussen al zijn rattenvrienden. Binnen de kortste keren kwamen de ratten uit alle hoeken en gaten tevoorschijn. Zij wilden ook wel naar dat rattenparadijs!

Zo liep Broodkapje even later door de straat met meer dan duizend ratten achter zich aan. Ze wist niet dat er zó veel ratten in de stad waren!

Bij een grote, ronde putdeksel bleef Broodkapje plotseling staan.
“Hier is het,” zei ze zo opgewekt mogelijk.

Ze vroeg zich ineens af of de ratten wel een zwemdiploma hadden. Wat als ze verdronken!

Gelukkig hadden de meeste ratten hun A diploma en aan de andere ratten deelde Broodkapje nog wat zwembandjes uit. "Als iedereen er helemaal klaar voor is, springen jullie er maar in!"

Dat wilde de ratten wel! Ze sprongen één voor één in...

het RIOOL!

(Daar waar alle viezigheid uit de hele stad samenkomt!)

Toen de laatste rat in de put verdwenen was, deed Broodkapje de putdeksel er snel weer op.

Broodkapje voelde zich nu wel een beetje schuldig. Ze had de Rat niet verteld dat het rattenparadijs eigenlijk het riool was.

Maar... misschien hoefde dat ook niet, want voor ratten is het RIOOL misschien wel het PARADIJS... Toch?

En zolang de mensen geen eten meer op straat gooiden, bleven de ratten in het riool en de vogels in de lucht!

En Broodkapje?

Die ruimt de buurt nog steeds op. Ze vertelt aan iedereen, die het maar horen wil en trouwens ook aan iedereen die het niet wil horen, dat je de straat netjes moet houden!

En zo leefde iedereen nog lang en gelukkig...

Broodkapje levert het afval gescheiden in! Jij ook?

Broodcontainer

Voor oud brood, zakje apart in
de vuilnisbak

GFT bak,

Voor groente, fruit en tuinafval

Textielcontainer

Voor kleding en schoenen

Plastic Container

Voor plastic en blik

Glasbak

Voor wit en gekleurd glas

Vetcontainer

Voor frituurvet

Wecycle

Voor batterijen, kleine huishoudelijke
apparaten

Restafval,

Voor het overige afval

Broodkapje haalt overal het oude brood op in de buurt en brengt dat naar de 'speciale broodcontainer'.

Als ze op een dag even zit uit te rusten, staat ze ineens oog in oog met de boze Rat. Die is helemaal niet zo blij met het opruimen van Broodkapje.

Maar dan heeft Broodkapje dé oplossing gevonden!

Een bekend sprookje (of twee) in een nieuw jasje (of jurkje)!

